
Mironice, st. 13, gm. Kłodawa, woj. lubuskie, AZP 43-11/14

Informator Archeologiczny : badania 33, 187-188

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych” oraz publikacji *Zamek w Lubawie. Dawniej i dziś*, red. L. Kajzer, Lubawa 2001.

Kontynuacja badań jest niezbędna chociażby ze względu na dostarczane przy okazji nowe informacje dotyczące sfery działań konserwatorskich, których zakończeniem powinna być pełna rewitalizacja obiektu.

LUBIN, kw. staromiejski, woj. dolnośląskie, AZP 73-20

Od października 1997 do maja 1999 roku prowadzono badania archeologiczno-architektoniczne kwartału staromiejskiego, ograniczonego ul. Piastowską, B. Chrobrego i Rynkiem w Lubinie. Wykop badawczy objął powierzchnię około 1500 m².

Rozpoznano relikty zabudowy murowanej, głównie jej drugie i trzecie pasmo. Współczesne granice kwartału nie są zgodne z historycznymi, co wynika z przesunięć zabudowy i ciągów komunikacyjnych zrealizowanych w latach 60. i 70. XX w. Rozpoznano łącznie 9 budynków, które o ile były podpiwniczone to w pierwszym paśmie zabudowy. Relikty architektury datować można od okresu renesansu po czasy nowożytne.

Miąszość nawarstwień przemieszanych sięgała 1,50 m, licząc od współczesnego poziomu, nawarstwienia zalegające *in situ* miały grubość nie przekraczającą 1,60 m.

Pod architekturą i w obrębie dziedzińca kwartału, w warstwach osadniczych i na stropie calca, przebadano 68 obiektów archeologicznych, w tym także z konstrukcjami drewnianymi: studnie z cembrowinami drewnianymi i kamiennymi, szamba, chaty o konstrukcji ścian plecionkowej i zrębowej, zakopane beczki, płoty, wybrukowane podwórka itp.

Ruchomy materiał zabytkowy to przede wszystkim ceramika, datowana od końca XIII po wiek XVI. Odkryto ponadto przedmioty metalowe oraz drewniane.

Sprawozdanie w Archiwum WKZ w Legnicy.

Badania zakończone.

LUBSKO, st. 31, gm. Żary, woj. lubuskie, AZP 65-09/73

- nawarstwienia osadnicze średniowieczne i nowożytne XIII/XIV-XIX w.

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone pod kanalizację miejską wzdłuż ul. Popławskiego i po północnej stronie budynków przy ul. Popławskiego – wzdłuż ul. Kopernika. Prace prowadzone w terminie od 12 czerwca do 15 listopada przez mgr Alinę Jaszewską (autorka sprawozdania, Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska Żary). Finansowane przez Spółkę Wodno-Ściekową „Lubsko”. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 500 m².

Odsłonięto nawarstwienia drogi z przełomu XIV/XV-XVIII w., późniejsze warstwy splantowane w 1933 r., relikty drewnianych zabudowań mieszkalnych z XIV i XV-XVI w. oraz murowanych renesansowych piwnic. Uzyskano liczny materiał archeologiczny: ceramikę, przedmioty metalowe (ozdobne i użytkowe, m.in. kilka monet), fragmenty przedmiotów skórzanych, drewnianych (pobrało kilkadziesiąt próbek dendrologicznych).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej Żary.

Badania nie będą kontynuowane.

Lubsko, st. 31A, gm. Żary, woj. lubuskie, AZP 65-09/73 – patrz: nowożytność

MIRONICE, st. 13, gm. Kłodawa, woj. lubuskie, AZP 43-11/14

- dawne opactwo cystersów, późne średniowiecze

Sondażowe badania archeologiczno-architektoniczne prowadziła w październiku mgr Małgorzata Pytlak (autorka sprawozdania, Muzeum Lubuskie im. Jana Dekerta w Gorzowie Wielkopolskim). Finansował Lubuski WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań.

Celem badań było poszukiwanie reliktyw kościoła lub klasztoru cystersów. W pierwszym założonym wykopie, tuż pod darnią odkryto 5-metrowej długości kamienną ławę fundamentową północnej ściany kościoła. Ponadto odsłonięto kamiennie-ceglany fundament wschodniej ściany stodoły, zbudowanej w 1875 roku. Zarówno część kamieni, jak i cegiel użytych do budowy stodoły pochodziła prawdopodobnie z kościoła cystersów, który spłonął w 1872 roku.

Kamienne relikty ściany północnej składały się z jednej warstwy kamieni leżących na calcu. Praktycznie nie towarzyszył im żaden ruchomy materiał zabytkowy.

Założono ponadto trzy wykopy, których celem było uchwycenie elementów architektury kościoła w jego wschodniej części. W wykopie drugim natrafiono na trzy pochówki szkieletowe, które leżały poza prezbiterium oraz na gruzowisku, poprzecinane wykopami pod kable energetyczne i wodę.

Materiały zabytkowe z badań znajdują się w Muzeum Lubuskim im. Jana Dekerta w Gorzowie Wielkopolskim.

Badania będą kontynuowane.

MOGILNO, st. 1, gm. *loco*, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 47-37/117

- klasztor (od okresu wczesnego średniowiecza po nowożytność)

Badania prowadzili prof. dr hab. Jadwiga Chudziakowa i mgr Wojciech Miłek (Instytut Archeologii Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez WKZ w Toruniu.

Badania ratownicze o charakterze wyprzedzającym prace budowlane prowadzono w związku z adaptacją zespołu poklasztorowego w Mogilnie na Międzynarodowe Centrum Młodzieży Katolickiej. Dwa wykopy badawcze założono w zachodnim skrzydle zabudowy, w pomieszczeniu salki katechetycznej, przy ścianie wschodniej. W wykopach zidentyfikowano trzy poziomy użytkowe. Na głębokości 99,25 m n.p.m. zarejestrowano pozostałości drewnianej podłogi z okresu nowożytnego. Niżej odnotowano występowanie warstwy późnośredniowiecznej i następnej z wczesnego średniowiecza. W części wschodniej założonych wykopów na głębokości około 0,5 m od poziomu współczesnego odkryto relikty fundamentu zbudowanego z kamiennych otoczków łączonych w części górnej zaprawą wapienną, dołem kładzionych na glinę. Relikty fundamentu pochodził z okresu późnego średniowiecza. Dokonane odkrycie dokumentuje fakt, iż w czasach późnego średniowiecza przystąpiono już do zabudowy zachodniego skrzydła *claustrum*. W wykopie I/99, w części wschodniej odsłonięto także relikty pieca grzewczego typu hypokaustum zbudowanego z cegieł na glinie i miejscowo zaprawie wapiennej z okresu późnego średniowiecza, natomiast w części zachodniej wykopu odkryto relikty drewnianej zabudowy klasztoru z 2. połowy XI i początków XII wieku.

Badania będą kontynuowane.

NYSA, st. 1, gm. *loco*, woj. opolskie, AZP 93-31/-

- centrum miasta późnośredniowiecznego

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 4 października do 24 grudnia przez Wacława Romińskiego, Mariusza Krawczyka (autor sprawozdania, Muzeum w Nysie). Finansowane przez inwestora prywatnego. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 546 m².

Wykop budowlany objęty ratowniczymi badaniami archeologicznymi zajmował centralną część placu rynkowego w Nysie, bezpośrednio na południe od nieistniejącego budynku ratusza. Teren ten do 1945 r. objęty był zabudową murowaną. Były to dwa ciągi kamienic przedzielone uliczką o szerokości 3,5 m. W wykopie od strony wschodniej odsłonięto zawalisko sklepionych pierwotnie pomiesz-